

SINIF ÖĞRETMENLERİNİN İLKOKULLARDAKİ FİZİKSEL ETKİNLİKLER UYGULAMASINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ

Songül TÜMKAYA*, Filiz GÜNDOĞAN**

Özet

Eğitim faaliyetleri içerisinde akademik kazanımlar ve öğrencide beklenen sınıf içi değişimler birincil önceliklidir. Bunun için eğitimin gelecek vizyonuna ilişkin hedeflerin belirlenmesi ve çocuğun belirlenen bu hedefler doğrultusunda yetişmesi için bilişsel, bedensel, sosyal ve duygusal olacak şekilde bir bütün olarak gelişiminin desteklenmesi gerekmektedir. Bu bağlamda oyun ve fiziksel etkinlik dersi faaliyetlerinin de eğitimin gelecek misyonu içerisinde önemli bir yeri bulunmaktadır. Bu nedenle bütüncül bir eğitim anlayışı içerisinde fiziki etkinliklerin de yer aldığı göz ardı edilmemelidir. Bu gereğe ile yapılan çalışmada sınıf öğretmenlerinin ilkokullardaki fiziksel etkinlikler (İFET) uygulamasına ilişkin görüşlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma nitel araştırma yöntemlerinden biri olan fenomenoloji deseni ile gerçekleştirilmiştir. Veriler, çalışmaya katılan 20 sınıf öğretmeninden, yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Öğretmen görüşlerine göre ilkokullardaki fiziksel etkinlik oyunlarının öğrencilere, öğretim sürecine ve okula olumlu etkilerinin olduğu saptanmıştır. İFET oyunlarında karşılaşılan sorunlara ilişkin öğretmenlerin daha çok fiziksel yetersizliklerden söz ettikleri anlaşılmıştır. Ayrıca öğretmenler, İFET'in gerekliliğine vurgu yaparak sürekli olmasını, öğretmenlerin bu konuda daha çok bilgilendirilerek oyun becerilerinin geliştirilmesini, etkinlikler için fiziksel koşulların iyileştirilmesini önermişlerdir.

Anahtar kelimeler: Sınıf Öğretmeni, ilkokul, İFET oyunları.

INVESTIGATION OF CLASS TEACHERS' POINT OF VIEWS ON THE IMPLEMENTATION OF PHYSICAL ACTIVITIES IN PRIMARY SCHOOLS

Abstract

Within the educational activities, academic achievements and expected classroom changes in students are of primary priority. In addition to this, determining the goals of the future vision of education and the educational strategies that should be followed in achieving these goals are whole. In this context, game and physical activity course activities have an important place in the future mission. For this reason, it should not be ignored that there are physical activities within a holistic education understanding. This study aimed to investigate the views of

* Profesör Dr., Çukurova Üniversitesi, Adana, Türkiye, stumkaya@cu.edu.tr, Orcid id: 0000-0003-0140-4640

** Öğretmen, MEB, Mersin, Türkiye, e-posta, hk.gundogan@hotmail.com, Orcid id: 0009-0005-1805-4220

classroom teachers on the practice of physical activities (IFET) in primary schools. The research was carried out with the phenomenology pattern, which is one of the qualitative research methods. Data were collected from 20 classroom teachers who participated in the study through a semi-structured interview form. According to teachers' opinions, it was determined that physical activity games in primary schools had positive effects on students, the teaching process, and the school. It has been understood that teachers mostly talk about physical inadequacies regarding the problems encountered in IFET games. In addition, the teachers emphasized the necessity of IFET and suggested that it should be continuous, that teachers should be more informed about this issue and that their game skills should be improved and physical conditions should be improved for activities.

Key word: Class Teacher, primary school, IFET games.

GİRİŞ

Eğitim, gelişim için yadsınamaz önceliğe sahip bir faktördür. Çocuğun, kişisel ve toplumsal yaşamında eğitimin maksimum önemi vardır. Oyun ise, hayat boyu süren bir unsurdur. Oyunun içeriği farklı kültürler içerisinde değişiklik arz etse de çocuğun bulunduğu her ortamda ve her mekânda oynanır. Çocuk için oyun yaşamının başlarında, buldukları alanda kişileri tanımaları ve dünyayı keşfetmeleri, duygularını gösterebilmeleri amacıyla kullandıkları en önemli etkinliklerdendir (Kaugars & Russ, 2009; Oktay, 1999). Eğitim içerisinde oyun vazgeçilmezdir. İlköğretimde öğrenci ders içerisinde sözel ve işitsel bilgilerden ziyade yaparak-yaşayarak öğrenir. Oyun çocuk için, önceki yaşantılardan oluşan tecrübelerle, öğrencilik hayatının aşamalarında nasıl davranmaları gerektiğini belli edecek bir pusuladır (Akandere, 2003).

Yavuzer (1998) oyunu, çocuğun diğer bireylerden faydalanamayacağı hususlarda, tecrübesi vesilesiyle idrak etmesi ve davranışa geçirmesi, amacını ve sonucunu hesaba katmadan eğlence amacıyla gerçekleştirdiği hareketlerden meydana geldiğini söyler. Çocuğun sağlıklı bir şekilde büyümesinde etkili olan beslenme ve sevgi kadar oyun da önem taşımaktadır. Çocukluk döneminde temel amaçlardan olan öğrenme, tecrübe kazanma, yaratma, iletişim kurma ve yetişkinliğe hazırlanma süreçlerince oyun bir araç olarak kullanılmaktadır (Poyraz, 2003). Oyun, öğrencinin kazanımları alması için, yarışmalar barındıran, eğleneceği, keyif alacağı, sanatsal/estetik özellikleri geliştirecek kombinasyonlardan oluşan faaliyetlerdir (Gözütok, 2007).

4+4+4 sistemiyle beraber eğitim programında yeni güncellemeler yapılmıştır. Bu güncelleme beraberinde yeni dersleri ve dersler içerisinde oluşacak yeni etkinlikleri getirmesi açısından bir değişim oluşturmuştur. Bu açıdan program değişikliklere uğramıştır. Beden Eğitimi dersinin bir uyarlaması da diyebileceğimiz yeni bir ders olarak “Oyun ve Fiziksel Etkinlik (OFE)” programa eklenmiştir. Yeni bir ders olan OFE, 1. Kademedeki haftada 5(Beş) ders saati olacak şekilde programlanmıştır. İlköğretimde, Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı'nın 25/06/2012 tarih ve 69 sayılı Kurul Kararına göre başlatılan “Oyun ve Fiziksel Etkinlik Dersi'nin uygulanması şu şekilde ifade edilmiştir:

“İlköğretim Kurumları (İlkokul ve Ortaokul) Haftalık Ders Çizelgesi”ne göre 2012-2013 eğitim ve öğretim yılından başlamak üzere 1-4. sınıflardan başlayarak “Oyun ve Fiziksel Etkinlik Dersi'nin (OFE)” kademeli olarak uygulanması kararlaştırılmıştır. Bu kapsamda Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) Temel Eğitim Genel Müdürlüğü tarafından 1- 4. sınıflar için

Yeni bir ders olarak OFE, genel anlamıyla 1. Kademe öğrencilerinin gelişmeleri dikkate alınarak, öğrencinin hareketleriyle eğitimi çakıştıran, temeli ise oyun içeren faaliyetlerden oluşması planlanan bir derstir. Oyun ve fiziki etkinliklerin, öğrencinin bütüncül gelişiminde önemli bir potansiyele sahip olduğu ifade edilmektedir (MEB, 2012: 6). Oyun, bir amaca yönelik olan-olmayan, kurallı-kuralsız olarak oynanan, çocukların her zaman içinde olmak isteyeceği, fiziki, manevi, sosyal, zihni, dilsel gelişime katkı sağlayan, gerçeklikte olan ve yaşam içerisinde bulunana ve çocuklar için faydası yüksek bir öğrenme sürecidir (MEB, 2009). Oyun faaliyetini, öğrenci/çocuğun kendi öz duygularının yansımaları olarak belirleyen Kuyumcu (2007), öğrenci/çocuğun dış unsurlarla olan entegrasyonu için de yadsınamaz bir faaliyet olduğunu belirtmektedir. Bir başka açıdan oyun faaliyetin öğrenci/çocuğun dil gelişimi açısından da faydalı ve bu faydasının da katkıya dönüştüğünü belirtir. Oyun kuran veya bir oyunun içerisinde olan öğrencinin duygu ve zihin faaliyetlerini geliştirdiğine vurgu yapan Özer ve arkadaşları (2006), bu faaliyetin çocuğun bütüncül gelişimine olumlu katkı yaptığını belirtmektedirler.

OFE dersine sınıf rehber öğretmeni(ilkokulda sınıf öğretmeni) girmektedir. OFE dersine derinlemesine bakıldığında, ders kazanımlarının uygulanması ve mevcut öğretim programının uygulanabilirlik düzeyinin profesyonel dokunuşlar barındırması gerektiği görülmektedir. Başka bir deyişle OFE ilkokul 1. Kademe öğrencilerine yönelik, kazanımların uygulanmasında ders sorumlusu olan ilgili sınıf öğretmenin tatmin edici düzeyde yeterliklerinin olmasını gerektirmektedir (Topkaya, 2015).

Eğitimde yapılan güncelleme sonucunda önce OFE sisteme dâhil edilmiştir. Daha sonra ise İlkokullarda Fiziksel Etkinlik (İFET) oyunları programa eklenmiştir. İFET talimatnamesi, MEB’in beden eğitimi ders programı göz önüne alınarak, OFE dersi ile bütünleşecek şekilde tanzim edilmiştir. Geleneksel Çocuk Oyunları ve İlkokullar arası etkinlikler, Milli Eğitim Bakanlığı ile Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü arasında imzalanan Protokol, Okul Spor Faaliyetleri Yönetmeliği, ilgili mevzuatlar, fiziksel etkinlik ve oyun kuralları esas alınarak yapılır. MEB’na bağlı okullarda görev yapan okul müdürü, öğretmen ve antrenörler ile sporcu öğrencilerin okul sporları faaliyetlerine iştirakine ilişkin iş ve işlemleri Spor Genel Müdürlüğünce, her türlü idari iş ve işlemleri ise Milli Eğitim Bakanlığınca yürütülür.

Fiziksel etkinlik oyunları öğrencilerin etkileşimi anlamına gelmektedir. Fiziksel etkinlik oyunları çocukların hem fiziksel hem de zihinsel ve sosyal gelişimlerini sağlaması açısından önemlidir. Oyunun etkileşimsel doğası sonucu, çocuklarda birbirine bağlanma ve kendi yaş grubundan olanları kabullenme isteği ortaya çıkmaktadır. Oyun anında çocuklar arasındaki etkileşim, karar vermelerine olanak sağlamakta ve kapsamlı oyunlar, çocuğun kişisel güvenini ve fiziksel farkındalığını arttırmaktadır (Yalız, 2011). Kısaca, oyun ve fiziksel etkinlik; bireyin zihinsel ve bedensel kapasitesini geliştiren, dış dünyayı kavramasını, duygularını yansıtmasını sağlayan ve bireylerin sosyalleşmesinde önemli rol oynayan araçtır. İFET'in amacı da, öğrencilerde spor bilinci oluşturmak veya rekabet duygusu olmadan biraz daha sosyalleşmelerini sağlamaktır. Çocukların yeni arkadaşlıklar kurmalarına yardımcı olmak, unutulmaya yüz tutmuş çocuk oyunlarının yeniden yaşatılmasını sağlamak, yarışma heyecanından çok çocukların eğlenebildikleri oyunlara dönüştürülmesi ile katılımın artırılması önceliklidir. Etkinlikler, yarışma niteliği olmadan katılım ön planda tutularak 1-4 sınıf öğrencileri arasında, temel spor eğitimi çerçevesinde, performans ve rekabete dayalı olmayan, festival ortamında düzenlenmelidir. Oyunlar takım olarak ve dayanışma halinde yapılmalıdır. Oyunlar bölgenin şartlarına göre seçilir. Gerekli görülürse uygunluk açıdan problem olmayacak şekilde yeni oyunlar seçilebilir. Galibiyetler için skor tablosu oluşturulur. Ödül töreni, etkinlik sona erince genel bir şekilde yapılır. Katılan öğrenciler onure edilir. Diğer yıllar için katılmayanlar teşvik edilir. Oyunlarda bireysellik olmamalı takım olarak başarılı oldukları vurgulanmalıdır.

Literatür incelendiğinde, ilköğretim ve ortaöğretim kademelerinde beden eğitimi ve OFE dersi ile ilgili sınıf öğretmenlerinin beklentileri, görüşleri ve derste karşılaştıkları problemleri inceleyen birçok araştırmanın yapıldığı anlaşılmıştır (Altun, 2016; Ayan, 2007; Bayat vd., 2016; Boz ve Yıldırım, 2014; Can ve Çava, 2018; Çakır ve Şentürk, 2019; Çiçek, 2008; Çivrilkara vd., 2017; Dalaman, 2010; Dağdelen ve Kösterelioğlu, 2015; Güven ve Yıldız, 2010; Güven ve Yıldız, 2014; Gülüm ve Bilir, 2011; Hardman, 2008; Kazu ve Arslan, 2014; Mamak, 2012; Şentürk vd. 2014; Şirinkan, 2008; Şirinkan vd., 2006; Şentürk vd., 2015; Taşmektepligil vd., 2006; Tokat, 2013; Yıldız vd., 2021). Ancak sınıf öğretmenlerinin İFET oyunlarına ilişkin görüşlerine yönelik herhangi bir araştırmaya rastlanılmamıştır. Ülkemizde İFET oyunları ile ilgili yapılmış çalışmanın olmaması ve sınıf öğretmenlerinin İFET oyunlarına ilişkin görüşlerinin ne olduğunun incelenmemiş olması araştırmanın hareket noktasını oluşturmaktadır. İFET'i uygulayan/yürüten sınıf öğretmenlerinin uygulamanın sonuçlarına ilişkin görüşlerinin alınmasının, oyun ve oyun faaliyetleri ile ilgili olumlu/olumsuz durumların tespit edilip giderilmesi, öğrencilere daha sağlıklı oyun ve fiziki etkinlikler verilebilmesi noktasında ilgililere yardımcı olacağı ve

çalışmanın alandaki boşluğu doldurmaya hizmet edeceği düşünülmektedir. Buradan hareketle bu araştırmanın amacı, İFET oyunlarına katılan sınıf öğretmenlerinin bu uygulamaya yönelik görüşlerini belirlemektir. Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

- 1-İFET'i uygulayan/yürüten sınıf öğretmenlerine göre bu uygulamanın öğrencilere katkısı nelerdir?
- 2-İFET'i uygulayan/yürüten sınıf öğretmenlerine göre bu uygulamanın öğretim sürecine katkısı nelerdir?
- 3-İFET'i uygulayan/yürüten sınıf öğretmenlerine göre bu uygulamanın okula katkısı nelerdir?
- 4-İFET'i uygulayan/yürüten sınıf öğretmenlerine göre bu uygulamaya ilişkin karşılaşılan sorunlar nelerdir?
- 5-İFET'i uygulayan/yürüten sınıf öğretmenlerinin bu uygulamaya ilişkin önerileri nelerdir?

YÖNTEM

Bu bölümde araştırma modeli, çalışma grubu, veri toplama aracı ile verilerin toplanması ve çözümlenmesi hakkında bilgiler verilmiştir.

Araştırma Modeli

Bu araştırma nitel araştırma yöntemlerinden biri olan fenomenoloji deseni kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Nitel araştırma, gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi nitel bilgi toplama yöntemlerinin kullanıldığı, meseleyi kendi ortamında reel ve tam bir biçimde ortaya çıkarmayı amaçlayan nitel aşamaları takip eden araştırma olarak tanımlanır (Yıldırım ve Şimşek, 2013). Nitel olarak oluşturulan araştırmada amaç kapsayıcılığı arttırmaktır. Bu kapsamda analizci muhatabının gerçekliğini sonuna kadar arar (Karataş, 2015: 63). Araştırmacı, temelde deneyimin, eylemin ve meselenin tanımlarına odaklanır ve tanımlamada ana unsurdan bağımsız olunamayacağını savunur (Tanyaş, 2014: 27). Fenomenoloji çalışmasının amacı da, katılımcıların yaşam dünyalarına ilişkin bir bakış açısı kazanmak ve onların “yaşanmış deneyimleri” ile yapılandırdıkları kişisel anlamları (yani, şeylerin onlar için ne anlam ihtiva ettiğini ortaya çıkarmaktır (Johnson & Christensen, 2010: 383).

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu 2021-2022 Eğitim-Öğretim yılında İFET oyunlarına katılım sağlayan ve araştırmaya katılmaya gönüllü olan Mersin ilinin, Tarsus ilçesinde görev yapan 20 sınıf öğretmeni oluşturmuştur. Sınıf öğretmenlerinin demografik bilgileri Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1. Sınıf öğretmenlerinin demografik bilgileri

Demografik özellikler	√	
Cinsiyet	Kadın	2
	Erkek	
Yaş	25-35	
	36-45	
	46-55	
	56-65	
Mesleki Kıdem	1-10	
	11-20	
	21-30	
	+31	
Sınıf Düzeyi	1	
	2	
	3	
	4	

Tablo 1'e bakıldığında çalışmaya katılan sınıf öğretmenlerinin çoğunluğunun kadın (n=12) olduğu, büyük bir kısmının 36-45 (n=8) ile 46-55 (n=7) yaş aralığında bulunduğu, mesleki kıdemleri 11-20 (n=7) ile 21-30 (n=8) yıl arasında olanların çoğunluğu oluşturduğu, her sınıf düzeyinden eşit sayıda (n=5) öğretmenlerin çalışmaya katıldığı anlaşılmaktadır.

Veri Toplama Aracı

Araştırmada verileri toplamak için yarı yapılandırılmış görüşme formu oluşturulmuştur. Görüşme formunda, demografik bilgiler ve İFET uygulamalarına ilişkin sorular yer almıştır. Form öncelikle 3 uzman görüşü alınarak 11 açık uçlu sorudan oluşturulmuştur. Daha sonra 4 sınıf öğretmeni ile pilot uygulama yapılmıştır. Pilot uygulama sonucunda sorular, dönütler doğrultusunda kişilerin anlamasını kolaylaştırıcı ve daha işlevsel olması açısından yeniden değerlendirilmiştir. İşlevsel olmayan soruların çıkartılmasıyla son şekli verilen görüşme formunda 8 açık uçlu soru yer almıştır. Görüşme formunda İFET uygulamalarının öğrencilere, derslere, öğretmenlere, okula ve topluma sağladığı yararlar ile karşılaşılan sorunlar ve geliştirilmesine yönelik önerilerin neler olduğuna ilişkin sorular yer almıştır.

Verilerin Toplanması ve Çözümlemesi

Veriler, geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla katılımcılarla yüz yüze görüşülerek toplanmıştır. Görüşmeler, öğretmenlerin görev yaptıkları okullarda, yönetici ya da öğretmenler odasında, yaklaşık 30

dakikalık sürelerle bireysel olarak yapılmıştır. Yapılan görüşmeler, öğretmenlerden izin alınarak ses kayıt cihazına kaydedilmiştir. Daha sonra ses kayıt dosyalarının transkriptleri oluşturulmuştur. Görüşmeye katılan 20 sınıf öğretmeni, veri setinde SÖ1(Sınıf Öğretmeni 1), SÖ2(Sınıf Öğretmeni 2), SÖ3(Sınıf Öğretmeni 3) şeklinde kod verilerek adlandırılmıştır. Nitel veri setine ulaşıldıktan sonra veri çözümleme sürecine başlanmıştır. Veriler, betimsel analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir. Betimsel analiz; verilerin olduğu gibi gösterildiği, betimlendiği, resmedildiği, anlatıldığı bir irdelemedir. Betimsel analizde ayrıntılı ve kurama dayalı bir ayrıştırma söz konusu değildir (Sönmez ve Alacapınar, 2013). Katılımcılar sorulara birden fazla yanıt verdikleri için yanıt frekansları katılımcı sayısından fazladır. Katılımcıların görüşlerini daha ayrıntılı aktarabilmek için doğrudan alıntılara da yer verilmiştir.

BULGULAR

Görüşmeler sonucu elde edilen bulgular, araştırma soruları doğrultusunda sırasıyla İFET uygulamasının; öğrenciye, öğretim sürecine ve okula yönelik katkıları ile geliştirilmesine yönelik belirtilen öneriler şeklinde sunulmuştur.

1. Uygulamanın Öğrenciye Katkıları

Tablo 2 de İFET'in öğrencilere yönelik katkılarına ilişkin öğretmen görüşleri yer almaktadır. Görüşmelerde bir öğretmen dışında, diğer sınıf öğretmenlerinin tamamı İFET uygulamalarının öğrenciler üzerinde olumlu etkisinin olduğunu dile getirmişlerdir. Öğretmenler öğrenciye yönelik bu katkıların; fiziksel, sosyal-duygusal ve akademik açıdan olduğuna işaret etmişlerdir.

Tablo 2. İFET'in öğrencilere katkısına yönelik öğretmen görüşleri

Öğrencilere katkısı	Frekans (f)
Fiziksel	
Koordinasyon, denge ve dikkat becerisinde artış	8
Fiziksel performansta artış	6
Fiziksel yeteneklerinin farkına varma	3
Sosyal-Duygusal	
Kaynaşma ve sosyalleşmede artış	10
İşbirliğinde artış	9
Özgüveninde artış	7
Başarı/başarısızlığa saygı duyma	6
İletişimde gelişme	6
Karar verme becerilerinde gelişme	4
Kıskançlık ve şikâyet etmede azalma	1
<i>Aşırı rekabet</i>	1

<i>Fiziksel engelli öğrencilerde olumsuz benlik algısının gelişmesi</i>	1
Akademik	
Ders başarısında artış	7
Derslerde kendine güvenin artması	5

Aşağıda İFET'in öğrencilerinin gelişimine yönelik olumlu katkıları olduğuna ilişkin görüş bildiren bazı öğretmenlerin ifadeleri yer almaktadır:

- "Dikkat, denge, koordinasyon becerileri artış gösterdiği için diğer derslerdeki odaklanmaları da arttı."SÖ1
- "Öğrenciler bir süre sonra daha hızlı koşmaya başladılar."SÖ5
- "El göz koordinasyonunda gelişim gösterdiler."SÖ7
- "Çocuklar durağanlıktan hareketli yaşama geçti."SÖ8
- "Çocuklar fiziksel yeteneklerinin farkında değillerdi, fiziksel yeterliliklerinin farkına vardılar. Kendilerine inanma duygusu gelişti."SÖ12
- "Kazanmanın ve kaybetmenin doğal olduğunu, centilmenliği öğrendiler."SÖ9
- "Aralarında sürekli kıskançlık ve şikâyet varken, birlikte başarıya duygusu edindi."SÖ19
- "İşbirliğinin farkında değillerdi, beraberce işbirliği içinde oyun oynadılar."SÖ4
- "Sosyal ilişkileri zayıftı iletişim yeteneği arttı. Sosyalleşmenin oyunla da olabileceğini anladılar."SÖ15
- "Ders başarısı düşük olup İFET oyunlarında başarı sağlayan öğrencilerin kendine güveni artmıştır."SÖ18

Sınıf öğretmenlerinin ifadelerinden İFET etkinliklerinin amacına uygun olarak özellikle öğrencilerin fiziksel performans, işbirliği, özgüven ve akademik başarılarına katkı sağladığı anlaşılmaktadır.

Uygulamanın olumlu yanlarının çoğunlukta olmasına karşın bazı sorunlara da yol açabileceğini bildiren bir öğretmen ise görüşlerini şu şekilde ifade etmiştir:

- "Kazanma hırsıyla arkadaşlarına zarar verebilirler" SÖ17
- "Fiziksel engelli öğrencide yetersizlik duygusuna yol açarak olumsuz benlik algısı yaratabilir."SÖ17

2. Uygulamanın Öğretim Programına Katkıları

Tablo 3'de İFET uygulamasının öğretim sürecine yönelik katkılarına ilişkin öğretmen görüşleri yer almaktadır. Tablo 3'den de anlaşılacağı gibi bütün öğretmenler İFET uygulamasının öğretim programına olumlu katkısının

olduğunu ifade etmişlerdir. Öğretmenler uygulamanın öğretim programına hâkimiyetlerini arttırdığını, derslerde katılım, düzen, disiplin, odaklanma ve motivasyonun arttığını belirtmişlerdir.

Tablo 3.İFETin öğretim sürecine katkısına yönelik öğretmen görüşleri

Öğretim programına katkısı	Frekans (f)
Derslere odaklanma ve ilginin artması	9
Derslere katılımın artması	7
Derslerde düzen ve disiplinin artması	6
Bir sonraki derse motivasyonun artması	3
Öğretim programına hâkimiyette artış	3
Topluma faydalı olacağına ilişkin fikrin yaygınlaşması	2

İFET'in öğretim programına katkısına yönelik öğretmen görüşlerine ilişkin örnek ifadeler aşağıda verilmiştir:

“Öğretmen derslerden önce program çıktılarını incelemeye başladığından öğretim programına hâkimiyeti artmıştır.” SÖ5

“ Öğrencilerin derslere odaklanması ve ilgisini arttı.”SÖ9

“Öğrenciler oyun yolu ile öğrendiklerini pekiştirdiklerinden dolayı, derse katılımları artmıştır”SÖ11

“Öğrencilerin derslerde daha düzenli ve bilinçli hareket etmesini sağlamıştır.”SÖ2

3. Uygulamanın Okula Katkıları

Tablo 4'de İFET uygulamasının okula yönelik katkılarına ilişkin öğretmen görüşleri yer almaktadır. Tablo 4 incelendiğinde öğretmenlerin İFET uygulamalarının okulun tanınması, olumlu bir iklimin oluşması, başarısının artması, kurallara uyulması gibi birçok konuda olumlu katkılarının olduğunu ifade ettikleri anlaşılmaktadır.

Tablo 4.İFET'in okula katkılarına ilişkin öğretmen görüşleri

Okula katkısı	Frekans (f)
Okulda takım ruhunun gelişmesi	12
Okulda olumlu bir iklimin oluşması	10
Okul başarısının artması	8
Okul kurallarına uyma	7
Okulda zararlı alışkanlıkların önlenmesi	5
Okulda spora eğilimin artması	5
Okulun adının duyulması	4
Okulda sağlıklı beslenmede artış	2
Nitelikli sporcu altyapısı ve farkındalık geliştirme	1

Aşağıda İFET uygulamasının okula katkısına yönelik öğretmen görüşlerine ilişkin örnek ifadeler yer almaktadır:

“Grup çalışmalarında faydalı oldu. Daha bireysel oyunlar oynarlarken takım ruhu gelişti”SÖ3

“Oyunlarla beraber öğrencide spor bilincinin gelişmesi sonucu kötü alışkanlıklar engellendi”SÖ14

“Öğrencilerde ben başarabilirim, ben bunun üstesinden gelebilirim, duygusu oluştu. Bu da okulun başarısını arttırdı.”SÖ19

“Oyundaki disiplin nedeniyle okul kurallarına uyma arttı.”SÖ8

4. Uygulamada Karşılaşılan Sorunlar

Tablo 5’de İFET uygulamasında karşılaşılan sorunlara ilişkin öğretmen görüşleri verilmiştir. Tablo 5 incelendiğinde öğretmenlerin daha çok fiziksel yetersizliklerden söz ettikleri anlaşılmaktadır. Ayrıca öğretmenler, bu etkinliğe ilişkin bilgilerinin yetersizliği, etkinliklere katılmada isteksizlik ve etkinliklere hazırlanmak için yeterli zaman bulamama gibi problemleri de dile getirmişlerdir.

Tablo 5.İFET uygulamasında karşılaşılan sorunlara ilişkin öğretmen görüşleri

Sorunlar ile ilgili görüşler	Frekans (f)
Okulun fiziki alanının yetersiz olması	18
Okullarda materyal eksikliği	15
Oyunlarla ilgili bilgi ve beceri yetersizliği	8
Zaman yetersizliği	3
Öğretmenlerin isteksizliği	1

Aşağıda İFET uygulamasına yönelik yaşanan sorunlara ilişkin bazı öğretmen görüşleri yer almaktadır:

“Okulda oyunları uygulayabilmek için yeterli sahamız yok.”SÖ1

“Oyunlar için gerekli malzemelerimiz yok.”SÖ5

“Oyun türleri fazla ve bizler bu konuda yeterli bilgiye sahip değiliz”

“Oyunları önce biz öğreniyor daha sonra öğrencilere öğretiyoruz. Bunun için de yeteri kadar vaktimiz olmuyor, diğer dersleri de yetiştirmek zorundayız.”SÖ16

“Öğretmenlerin bu etkinliklere katılması kişisel olarak onlara bir katkı sağlamıyor. Bu yüzden katılmak istemiyorlar” SÖ11

5. Uygulamaya İlişkin Öneriler

Tablo 6’da İFET uygulamasına yönelik önerilere ilişkin öğretmen görüşleri yer almaktadır. Tablo 6’da da görüldüğü gibi öğretmenler uygulamanın sürekli olması gerektiğini belirterek, öğretmenlerin etkinliklerle ilgili bilgi ve becerilerinin daha fazla geliştirilmesi, uygun fiziksel alanların oluşturulması ve araç ve gereçlerin temin edilmesi konusundaki önerilere vurgu yapmışlardır.

Tablo 6.İFET uygulamasına yönelik önerilere ilişkin öğretmen görüşleri

Öneriler ile ilgili görüşler	Frekans (f)
Oyun alanlarının fiziksel açıdan hazırlanması	18
Oyun için gerekli araç -gereçlerin teminin edilmesi	15
Öğretmenlerin İFET uygulaması hakkında bilgilendirilmesi	12
Öğretmenlerin oyunlarla ilgili bilgi ve becerilerinin geliştirilmesi	11
Tüm öğretmenlere hizmetçi eğitim olarak verilmesi	10
Faydalı ve önemli olduğu için sürekli yapılması	8
Etkinliklere katılan öğretmenlere bir ücret, ödül, puan vs. verilmesi	4
Velilerin İFET uygulaması hakkında bilgilendirilmeli	3

Aşağıda İFET uygulamasına yönelik önerilere ilişkin bazı öğretmen görüşleri yer almaktadır:

“Okul idaresi fiziksel etkinlikleri gerçekleştirmek için oyun alanları oluşturmalıdır.”SÖ2

“Oyunlar için gerekli araç gereçler temin edilmelidir.”SÖ6

“Öğretmenler İFET uygulaması konusunda daha fazla bilgilendirilmelidir.”SÖ17

“Öğretmenlerin oyun etkinlikleri ile ilgili becerileri arttırılmalıdır.” SÖ9

“Uygulamanın çok faydası var. Bu nedenle sürekliliği sağlanmalıdır.”SÖ3

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu araştırmada, OFE dersi içerisinde olan, daha sonra İFET oyunları olarak uygulanan etkinliklere katılan sınıf öğretmenlerinin görüşlerinin belirlenmesi hedeflenmiştir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin hepsi bir eğitim yılı öncesinde İFET oyunlarına sınıfı ile birlikte katılmışlardır. Literatür incelendiğinde İFET uygulaması ile ilgili doğrudan yapılan bir araştırmaya rastlanmamıştır. İFET uygulamaları yeni sisteme göre OFE dersi içinde yer aldığı için, sonuçların karşılaştırılması OFE ve beden eğitimi dersi ile ilgili yapılan araştırmalarla yapılmıştır.

Araştırmada katılımcı öğretmenlerin neredeyse tamamı İFET oyunlarının öğrencilere fiziksel, sosyal-duygusal ve akademik açıdan olumlu katkısı olduğu yönünde görüş bildirmişlerdir. Elde edilen bu bulgu yapılan diğer çalışmaların sonuçlarına paralellik göstermektedir. Benzer şekilde OFE ve beden eğitimi derslerinin öğrenciler açısından önemini incelediği araştırmalarda da öğretmenlerin çoğunluğu tarafından bu derslerin öğrencilerin fizyolojik, sosyolojik, psikolojik ve bilişsel gelişiminde önemli katkılarına olduğu belirtilmiştir. Araştırmacılar bu derslerin, çocuğun çok yönlü gelişimine büyük oranda katkıda bulunduğu, sosyal uyum ve becerilerini geliştirdiğine, kaygılarını azaltarak başarılarını arttırdığına ilişkin olumlu görüş bildirmişlerdir (Ateş, 2008; Ayan, 2007; Can Ceylan ve Dalaman, 2017; Çiçek, 2008; Dağdelen ve Kösterelioğlu, 2015; Dalaman, 2010; Durualp, 2009; Karakaya vd., 2006). Çivrilkara vd. (2017), bu araştırmada elde edilen bulgulara paralel olarak öğretmenlerin OFE dersinin, öğrencilerin en çok fiziksel ve sosyal becerilerinin gelişmesine, dayanışma ve işbirliğinin artmasına katkıda bulunduğu yönünde görüş bildirdiklerini ifade etmişlerdir. Oyun, başlıca motor yetenekler olan güç, hız, dikkat, eş güdüm (koordinasyon) ve esnekliğin gelişmesi için ideal bir ortamdır. Oyun yoluyla çocuğun hareketlerini kontrol altına alma becerisi gelişir (Temel, 2018). Oyunda öfke, kıskançlık, korku, şiddet, elem, sevinç, acı, kaygı, iğrenme, düşmanlık gibi pek çok duyguyu tecrübe eden çocuk, bu duyguları oyunlarla yaşayarak deneyimler ve bunlarla baş etmeyi öğrenir (Ogelman ve Topaloğlu Çiftçi, 2014). Dağdelen ve Kösterelioğlu (2015) da OFE dersinin öğrencilerin sosyal gelişimlerine, motivasyonlarına, fiziksel ve zihinsel gelişimlerine, paylaşma alışkanlıklarına, rekabet ve sorumluluk duygularının gelişmesine katkı sağladığını gösteren sonuçlara ulaşmıştır. Benzer olarak Çelik ve Şahin'in (2013), araştırmalarında da OFE dersinde çocukların kendi yaşında çocuklarla bir arada paylaşma ve yardımlaşmayı öğrendikleri sonucu elde edilmiştir. Araştırmada elde edilen sonuç doğrultusunda İFET oyunlarının öğrencilerin gelişim alanlarının tamamına katkı sağlaması, gelişiminin bir bütün olarak istenilen şekilde devam etmesi açısından önemli olduğu söylenebilir.

Yapılan bu çalışmada yalnızca bir öğretmen İFET oyunlarının, aşırı rekabet yaratabileceği ve fiziksel engelli öğrencide yetersizlik duygusuna yol açabileceğine ilişkin olumsuz görüş bildirmiştir. Altun (2016) da yaptığı çalışmada öğretmenlerin OFE dersi uygulamalarında engelli öğrencilerin derse daha az katıldığı yönünde görüş bildirdiklerini belirtmiştir. Bu durum öğretmenlerin engelli öğrencileri de düşünerek oyunlar seçmelerini ve bu öğrencilerin katılımlarını arttırmak için daha çok çaba sarf etmeleri gerektiğini göstermektedir.

Araştırma sonuçları İFET oyunlarının, öğretim sürecine ve okula önemli katkılar sağladığını da göstermiştir. Öğretmenler uygulamaya katılan öğrencilerde derse odaklanma, ilgi, katılım, motivasyon, düzen ve disiplinin arttığını, aynı zamanda okulun tanınması, takım ruhunun gelişmesi, olumlu bir iklimin oluşması, başarısının artması, kurallara uyulması ve spora ilginin artması gibi birçok konuda olumlu katkılarının olduğunu bildirmişlerdir. Bu bulgular ilgili literatürle örtüşmektedir. Literatürde oyunla öğrenmenin çocuğun dikkatini yoğunlaştırmada faydalı olduğu ifade edilmektedir (Wade, 2002). Oyunların, öğrencileri pasif durumdan aktif duruma geçirmeleri sebebiyle diğer öğrenme tekniklerine göre dikkat üzerinde daha fazla etkiye sahip olduğu belirtilmektedir (Wylleman vd., 2009). Oyun, temel eğitimin bütün dallarında hem bir öğretim metodu hem de bir öğretim aracıdır. Oyun aracılığıyla öğrenilen bilgi ve becerilerin kalıcılığı daha fazladır. Oyun, çocukların eleştirel düşünme ve karar verme becerilerini geliştirir (Tkachuk vd., 2003). Bir eğitim aracı olarak sporun, çocuğun her yönden gelişmesinde büyük rol oynadığı bilinmektedir. Sportif oyunlara bir ekip üyesi olarak katılma; çocukta yardımlaşma, beraber çalışma, diğer ekip elemanlarına ve oyun düzenine saygılı olma gibi duyguları geliştirdiği ifade edilmektedir (Medwell vd., 2012). Mevcut araştırma ve yapılan diğer araştırmalardan elde edilen sonuçlara göre sporun, akademik başarının artmasına, çocukların sosyal sorumluluk kavramını daha iyi anlamalarına, sağlıklı beslenme ve spor yapma alışkanlığı kazanmalarına yardımcı olduğu (Durualp, 2009; Hazen & Black, 1989; Raissaki vd., 2007) söylenebilir.

Sınıf öğretmenleri İFET oyunlarına hazırlanırken karşılaştıkları en önemli sorunun fiziki yetersizlikler olduğunu belirtmişlerdir. Bunların başında araç-gereç ve saha eksikliği gelmektedir. Çalışmada elde edilen bu bulgu, OFE dersinin işlenmesine yönelik farklı yıllarda yapılan birçok çalışma sonucu ile benzerlik göstermektedir. Yapılan çalışmaların neredeyse tamamında aynı şekilde okullarda materyal-malzeme, oyun sahası ve tesislerin yetersiz olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Ayan, 2007; Can ve Çava, 2018; Çakır ve Şentürk, 2019; Çivrilkara vd., 2017; Dağdelen ve Kösterelioğlu, 2015; Kuzu ve Arslan, 2014; Boz ve Yıldırım, 2014; Tokat, 2013; Güven ve Yıldız, 2010; Gülüm ve Bilir, 2011; Çiçek, 2008; Dalaman, 2010; Şentürk vd. 2014; Şirinkan, 2008; Hardman, 2008; Mamak, 2012; Şirinkan vd., 2006; Taşmektepligil vd., 2006). Bu sonuçlar, araç-gereç ve saha eksikliğinin çoğu okulun ortak sorunu olduğunu göstermiştir. Ancak okulların eksikliklere rağmen İFET oyunlarına katılım sağlamaya çalıştığı söylenebilir. Bu eksikliklerin giderilmesinde okul yöneticilerine büyük sorumluluk düşmektedir. Araştırmada öğretmenler tarafından dile getirilen diğer sorunlar ise oyunlarla ilgili bilgi ve beceri eksikliği, zaman yetersizliği ve öğretmenlerin isteksizliği olmuştur. Bozdemir vd. (2015), Dağdelen ve

Kösterelioğlu (2015) ile Altun'un (2016), yaptığı çalışmalarda da OFE dersinde öğretmenlerin oyun bilgisi yönünden kendilerini yetersiz gördüklerini ifade ettikleri belirtilmiştir. Öğretmenlerin İFET oyunları ile ilgili yeterliliklerinin oyunlarının kalite ve niteliği yakından etkilediği gibi verimli çalışma ve etkin sonuç alma üzerinde de etkilidir.

İFET Oyunları için öğretmen yeterliliğiyle ilgili ayrıca; olmadığından düşünülmektedir. Ayrıca veli boyutunda da, veliler ise bilgilendirilmeli şeklinde görüş bildirdikleri görülmüştür. Nitelikli sporcu altyapısı ve farkındalık olarak ortaya çıkarılması için gerekli öğrenci, veli, öğretmen ve yöneticilerin desteklerinin sağlanabilmesi için, bir fırsat olan İFET oyunlarının hazırlanması için öğretmen yeterliliği çok büyük önem arz etmektedir.

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenleri İFET oyunlarının önemini vurgulayarak sürekli olmasını, sorunların giderilmesi için uygun fiziksel alanların oluşturulması ve araç ve gereçlerin temin edilmesini, oyunlarla ilgili bilgi ve becerilerinin daha fazla geliştirilmesini, oyunlara katılan öğretmenlerin ödüllendirilmesini ve velilerin de bilgilendirilmesini önermişlerdir. Yapılan diğer çalışmalarda da sınıf öğretmenlerinin OFE dersinde karşılaşılan sorunların giderilmesine yönelik benzer öneriler geliştirdiği anlaşılmaktadır. Araştırmalarda öğretmenlerin büyük bir kısmının öncelikle araç-gereç ve salon temini önerisinde bulunduğu görülmektedir (Ayan, 2007; Hardman, 2008; Mamak, 2012; Pehlivan vd., 2005; Dağdelen ve Kösterelioğlu, 2015; Kazu ve Arslan, 2014; Aras, 2013; Gülüm ve Bilir, 2011; Can ve Çava, 2018; Çivrilkara vd., 2017). Okullardaki en önemli eksikliğin bu durum olduğu için öncelikli olarak önerildiği düşünülmektedir. Öğretmenlere İFET oyunlarını anlatan bilgi ve becerilerini geliştirecekleri hizmet içi eğitim verilmesi de gelen öneriler arasındadır. Bu öneri beden eğitimi ve OFE dersine ilişkin yapılan çalışmalarda da görülmektedir (Altun, 2016; Can Ceylan ve Dalaman, 2017; Dalaman ve Korkmaz, 2010; Dalkıran vd., 2011; Dağdelen ve Kösterelioğlu, 2015; Hardman, 2008; Ceylan, 2006; Çiçek, 2008; Çoban vd., 2010; Güven ve Yıldız, 2010; Şirin ve Bozkurt, 2005; Yıldız, 2010). Çalışmada sınıf öğretmenlerinin İFET oyunlarında istenileni yapmak için çaba sarf ettikleri anlaşılmaktadır. Öğretmen, kariyeri boyunca yenilik arayışında olmalı ve öğrenmeyi sürdürmelidir. İFET oyunlarına ilişkin verilecek hizmet içi eğitimlerle öğretmenler de daha fazla bilgilendirilerek kullanacakları oyun havuzu genişletilebilir. İlkokulda bulunan öğrenci enerjik, aktif ve meraklıdır. Bununla beraber öğreticisi de öğrenciye bu açıdan yetecek yeterliklerde olmalıdır. Bu bağlamda İFET oyunları için verilecek bilgi ve beceriye dayalı eğitimler öğrencilerin beklentilerini karşılamaya da hizmet edecektir.

Araştırmaya katılan öğretmenler İFET oyunlarını faydalı ve önemli gördüklerinden sürdürülmesine yönelik öneride bulunmuşlardır. Aynı şekilde Dalaman (2010), Can Ceylan ve Dalaman (2017), Arslan (2008), Dağdelen ve Kösterelioğlu (2015) ile Şirin ve Bozkurt'un (2005) yaptığı araştırmalarda da öğretmenlerin büyük çoğunluğu OFE dersinin ilkökul aşamasında önemli bir ders olduğunu ifade etmişlerdir. Fiziksel etkinlik oyunları, serbestçe kabul edilmiş fakat bağlayıcı olan kurallara göre belli bir alan ve zaman süreci içinde sürdürülen, gerilim ve eğlence duygularını içeren, gerçek yaşamdan farklı olduğu bilinci ile yapılan gönüllü bir hareket ya da etkinliktir. Çağdaş bir yaklaşımla fiziksel etkinlik oyunu, çocuğun kendini ifade edebildiği, yeteneklerini fark edebildiği, yaratıcı potansiyelini kullanabildiği dil, zihin, sosyal, duygusal ve motor becerilerini geliştirebildiği önemli bir fırsattır (Aykaç, 2003). Fiziksel etkinlik oyunları çocuklarda heyecan ve coşku yaratmaktadır. Çocuğun zihninde oluşan bu öğeler yaşamında hareket olgusunun ne kadar önemli olduğunun bir göstergesidir. Çocuğun oyuna katılması ile oluşan vücut gelişimi, beceri gelişimi ve fiziksel etkinlikler içinde olma durumu, arzu edilen fiziksel, psikolojik, sosyal ve duygusal gelişimi oluşturmaktadır (Kasser, 1997). Bu nedenlerle devam ettirilmesi önemlidir. Dolayısıyla öğrencilerin yaparak, yaşayarak ve keşfederek öğrenmelerinde etkin bir öğretim fırsatı sunan İFET oyunlarının desteklenmesinin önemli olacağı düşünülmektedir.

ÖNERİLER

Araştırma sonuçlarından yola çıkarak; İFET uygulamasının sürdürülmesi, uygulamanın hedeflerine ulaşabilmesi için okulların fiziki alanlarının iyileştirilmesi, İFET ile ilgili hizmet içi eğitimlerin verilmesi, öğretmenlerin İFET oyunlarına ilişkin yeterlilikleri ve yetkinliklerinin artırılması, katılan öğretmenlerin motivasyonunu arttırmak için ödüllendirilmesi, velilerin uygulamayla ilgili olarak bilgilendirilmesi ve engelli öğrencilerin de katılımını sağlayacak düzenlemelerin yapılması önerilmektedir.

Ayrıca İFET oyunlarına ilişkin diğer paydaşların (yönetici, öğrenci ve veli) görüşleri incelenebilir. Mersin ili Tarsus ilçesinde gerçekleştirilen bu araştırma başka yerlerde de yapılarak sonuçlar kıyaslanabilir. İFET oyunları gibi öğrencilerin yeteneklerinin farkına varacağı, sportif etkinlikler dışı sözel, sanatsal vb. alanlarda etkinlikler düzenlenebilir.

KAYNAKÇA

- Akandere, M. (2003). *Eğitici okul oyunları*. 1. Basım. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Altun, M. (2016). İlkokul oyun ve fiziki etkinlikler dersi yeni öğretim programının sınıf öğretmenlerinin görüşleriyle değerlendirilmesi: Kırşehir ili örneği. *Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5(2), 327-347.
- Aras, Ö. (2013). *İlköğretim kurumları ikinci kademedeki öğrenim gören öğrenci ve görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi dersine yönelik görüş ve tutumlarının incelenmesi (Kars ili örneği)*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Arslan, Y. (2008). *Sınıf öğretmenlerinin ilköğretim birinci kademe beden eğitimi ders programlarına ve beden eğitimi dersine ilişkin görüşleri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi,, Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Ateş, O. (2008). *Elit su altı ragbi oyuncularının fiziksel-fizyolojik profillerinin incelenmesi ve spora özgü testler ile klasik laboratuvar testlerinin ilişkilendirilmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Ayan, S. (2007). *İlköğretim I. ve II. kademedeki beden eğitimi dersinin amaçlarına göre uygulanma durumunun incelenmesi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Aykaç, Ü., (2003). Okulöncesi çocuklar için hareket eğitiminde sportif oyunlar, *Çocukta hareket, oyun gelişimi ve öğretimi* içinde, Umran Tüfekçioğlu (Edit.), Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Yayını No. 715, Eskişehir.
- Bayat, S., Kaymak, M. N. & Balcı, O. (2016). Sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersinde karşılaştıkları güçlüklerle ilişkin görüşleri. *Journal of Human Sciences*, 13(3), 4917-4930.
- Boz, T. & Yıldırım, A. (2014). 4+4+4 Eğitim sisteminde birinci sınıf öğretmenlerinin karşılaştığı zorluklar. *Başkent University Journal of Education*, 1(2), 54-65.
- Bozdemir, R., Çimen, Z., Kaya, M. & Demir, O. (2015). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor dersinde karşılaştıkları problemler (Tokat İli Örneği). *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 2015(5), 221-234.
- Can, S., & Çava, G. (2018). Sınıf öğretmenlerinin görüşlerine göre ilkokulda uygulanan oyun ve fiziki etkinlikler dersinin değerlendirilmesi. *Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(2), 261-273.

- Ceylan Can, G., & Dalaman, O (2017). İlkokul II. sınıf oyun ve fiziki etkinlikler dersi kazanımlarının gerçekleşme düzeyine ilişkin öğretmen görüşleri. *Uluslararası Eğitim Bilimleri Dergisi*, 4(10), 235-254.
- Çakır, E. & Şentürk, H.E. (2019). Beden eğitimi ve oyun dersinin öğretmen görüşleri açısından değerlendirilmesi. *Turkish Studies Educational Sciences*,14 (5), 2199-2217.
- Çelik, A. & Şahin, M. (2013). Spor ve çocuk gelişimi. *International Journal of Social Science*, 6(1), 467-478.
- Çiçek, R. (2008). *Uşak Karahallı ilçesi ilköğretim okulları birinci kademesinde işlenen beden eğitimi derslerinin sınıf öğretmenleri tarafından değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Çivril Kara, R , Küçük Kılıç, S. & Öncü, E . (2017). Sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersi hakkındaki görüşleri. *Eğitim ve İnsani Bilimler Dergisi: Teori ve Uygulama*, 8 (15), 18-46.
- Çoban, B., Karakaya, Y. E. & Coşkun, Z. (2010). İlköğretimde Beden Eğitimi Dersinde Kullanılan Öğretmen Kılavuz Kitaplarının Sınıf Öğretmenlerinin Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi. 9. *Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu*. 20-22 Mayıs. Elazığ. TÜBİTAK Desteği ile Basılmış. Cantekin Matbaası, 417-422.
- Dağdelen, O. & Kösterelioğlu, İ. (2015). İlkokullardaki oyun ve fiziki etkinlikler dersinin öğretmen görüşlerine göre değerlendirilmesi. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 19, 97- 128.
- Dalaman, O. (2010). *İlköğretim birinci kademe beden eğitimi dersi öğretim programı kazanımlarının gerçekleşme durumuna ilişkin öğretmen görüşleri*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Dalaman, O. & Korkmaz, İ. (2010). *İlköğretim birinci kademe beden eğitimi dersine giren öğretmenlerin beden eğitimi öğretim programı kazanımlarına ilişkin görüşleri*. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 4 (3), 172-185.
- Dalkıran, O., Gündüz, N. & Çiçek, R. (2011). Üniversite öğretim elemanlarının ilköğretim beden eğitimi dersi öğretim programı ile ilgili görüşleri. *Sportmetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9 (3), 111-118.
- Durualp, E. (2009). Anasınıfına Devam Eden Altı Yaş Çocuklarının Sosyal Uyum ve Becerilerine Oyun Temelli Sosyal Beceri Eğitiminin Etkisinin İncelenmesi: Çankırı Örneği. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Gözütok, F. D. (2007). *Öğretim ilke ve yöntemleri*. Ankara: Ekinoks Yayınları.

- Gülüm, V. & Bilir, P. (2011). Beden eğitimi öğretim programının uygulanabilme koşulları ile ilgili beden eğitimi öğretmenlerinin görüşleri. *Sportre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(2), 57-64.
- Güven, Ö. & Yıldız, Ö. (2010). *Sınıf öğretmenlerinin ilköğretim I. kademedeki beden eğitimi dersinden beklentileri*. 9. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu (s. 423-427). 20-22 Mayıs. Elazığ: Cantekin Matbaası.
- Güven, Ö. & Yıldız, Ö. (2014). Sınıf öğretmenlerinin oyun ve fizikî etkinlikler dersinden beklentileri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 22(2), 525-538.
- Hardman, K. (2008). Okullarda beden eğitiminin durumu ve sürekliliği: Küresel bir yaklaşım. (Çev., Canan Koca), *Spor Bilimleri Dergisi Hacettepe*, 19(1), 1-22.
- Hazen, N. L. & Black, B. (1989). Preschool peer communication skills: The role of social status and interaction context. *Child Development*, 60, 867-876.
- Johnson, R.B. & Christensen, L.B. (2010) *Educational research: Quantitative, qualitative, and mixed approaches*. 4rd Edition, Sage Publications, Inc., Lose Angeles.
- Karakaya, I., Çoşkun, A. & Ağaoğlu, B. (2006). Yüzücülerin depresyon, benlik saygısı ve kaygı düzeylerinin değerlendirilmesi. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 7, 162-166.
- Karataş, Z. (2015). Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri. *Manevi Temelli Sosyal Hizmet Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 62-80.
- Kasser, S.L. (1997). *Inclusive games*. Human Kinetics, Champaign. Ill.
- Kaugars A. & Russ S. W. (2009). Assessing preschool children's play: preliminary validation of the Affect in Play Scale-preschool version. *Early Educ. Dev.* 20, 733-755. 10.1080/10409280802545388
- Kazu, H. & Arslan, S. (2014). Oyun ve fizikî etkinlikler dersinin birinci sınıf öğretmenlerinin görüşlerine göre değerlendirilmesi (Elazığ İli Örneği). *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 24(1), 49-63.
- Kuyumcu, N. (2007). *Oyun ve ders*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları Ltd. Şti.
- Mamak, H. (2012). İlköğretim okullarında beden eğitimi ve spor derslerinin amaçlarına ulaşma düzeyini etkileyen faktörler. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 14(1), 109-115.
- MEB (Milli Eğitim Bakanlığı) (2009). *Çocuk gelişimi ve eğitimi oyun etkinliği-I*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- MEB (Milli Eğitim Bakanlığı) (2012). *Oyun ve fiziksel etkinlikler dersi öğretim programı*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- Medwell, P.R., Grimshaw, P.N., Robertson, W.S & Kelso, R.M (2012). Developing sports engineering education in Australia. *Procedia Engineering* 34, 260 – 265.
- Ogelman, H. G. & Topaloğlu Çiftçi, Z. (2014). 4-5 yaş çocuklarının sosyal yetkinlik, saldırganlık, kaygı düzeyleri ile anne-babalarının ebeveyn öz-

- yeterliği algısı arasındaki ilişkilerin incelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(1), 241-271.
- Oktay, A. (1999). *Yaşamın sihirli yılları: Okul öncesi dönem*. İstanbul: Epsilon Yayınları
- Özer, A., Gürkan, A. C. & Ramazanoğlu, O. (2006). Oyunun çocuk gelişimi üzerine etkileri. *Fırat Üniversitesi Doğu Araştırmaları Dergisi*, 4(3), 54-57. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/fudad/issue/47088/592221>
- Pehlivan, Z., Dönmez, B. & Yaşat, H. (2005). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine yönelik görüşleri. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 10(3), 51-62.
- Poyraz, H. (2003). *Okul Öncesi Dönemde Oyun ve Oyuncak*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Raissaki, M., Apostolaki, E., & Karantanas, A.H. (2007). Imaging of sports injuries in children and adolescents. *European Journal of Radiology*, 62,86-9.
- Sönmez, V. & Alacapınar, F. G. (2013). *Örneklendirilmiş bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Şentürk, U., Arakoç, B., Demir, E., Koyuncuoğlu, K. & Bektaş, Ü. (2014). *İlkokullarda görev yapan sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersi ile ilgili görüş ve uygulamaları*. 13. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi. 7-9 Kasım. Konya, 386.
- Şentürk, U., Yılmaz, A. & Gönener, U. (2015). Sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersi ile ilgili görüş ve uygulamaları. *Spor Yönetimi ve Bilgi Teknolojileri Dergisi*, 10(2), 22-30.
- Şirin, E.F. & Bozkurt, İ. (2005). *İlköğretim okullarında görev yapan sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersi ile ilgili tutum ve uygulamaları*. 4. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu (10-11 Haziran 2005) Bildirileri, Bursa: Burfaş Ofset, s. 96-102.
- Şirinkan, A. (2008). *İlköğretim beden eğitim ve spor öğretim programı ve öğretim sürecinin ders öğretmenlerinin görüşleri doğrultusunda incelenmesi*. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Şirinkan, A., Şirinkan, S., Çalışkan, E. & Kaldırımçı, M. (2006). İlköğretim 1. Kademedeki görev yapan sınıf öğretmenlerinin öğrencilerinin beden eğitimi ve spor ihtiyacını karşılayabilme düzeyleri (Erzurum İli Örneği). *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 8(4), 10-21.
- Tanyaş, B. (2014). Nitel araştırma yöntemlerine giriş: Genel ilkeler ve psikolojideki uygulamaları. *Eleştirel Psikoloji Bülteni*, 5, 25-38.

- Taşmektepligil, Y., Yılmaz, Ç., İmamoğlu, O. & Kılıçgil, E. (2006). İlköğretim okullarında beden eğitimi ders hedeflerinin gerçekleşme düzeyi. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, IV, (4), 139-147.
- Temel, A (2018). *İlkokul, oyun ve fiziki etkinlikler dersi öğretim programı kazanımlarının gerçekleşmesine ilişkin öğretmen görüşleri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sivas.
- Tkachuk, G., Leslie-Tosgood, A., & Martin, G. L. (2003). Behavioral assessment in sport psychology. *The Sport Psychologist*, 17, 104–117.
- Tokat, S. (2013). *Beden eğitimi öğretmenleri ve okul yöneticilerinin beden eğitimi ve spor dersinin etkinliği üzerine görüşlerinin incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Topkaya, İ. (2013). *İlkokullarda (1-4. Sınıf) oyun ve fiziki etkinlikler dersi öğretimi*. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Wade M. G.(2005). Motor skills, play and child development. *Early Report Volume 19* (2), 1-8.
- Wylleman, P, Harwood, C.G., Elbe,A.M., Reints, A. & Caluwe, D. (2009). A perspective on education and professional development in applied sport psychology. *Psychology of Sport and Exercise* 10, 435–446.
- Yalız, D. (2011). *Beden eğitimi dersi kapsamındaki fiziksel etkinlik oyunlarının ilköğretim öğrencilerinin karakter gelişimleri üzerindeki etkisi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Anadolu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Eskişehir.
- Yavuzer, H. (1998). *Çocuk psikolojisi*. İstanbul: Remzi Kitapevi.
- Yıldırım, A. & Şimşek H. (2013). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. (9. Baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yıldız, Ö. (2010). *Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları ve karşılaştıkları problemler*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Extended Abstract

Introduction

Education is an undeniable priority factor for development. Education has the maximum importance in the personal and social life of the child. Play is a lifelong element. Although the content of the game varies in different cultures, it is played in every environment and in every place where the child is present. Play is indispensable in education. In primary education, students learn by doing rather than verbal and auditory information. The game is a compass for the child that will show how they should behave in the stages of student life with the experiences of previous experiences. As a result of the update made in the training, OFE was first included in the system. Later, Physical Activity (IFET) games in primary schools were added to the program. The aim of IFET is to create sports awareness in students or to enable them to socialize a little more without a sense of competition. It is a priority to help children make new friendships, to re-live forgotten children's games, and to increase participation by turning them into games in that children can have fun rather than the excitement of competition. The activities should be organized among 1-4 grade students, within the framework of basic sports education, in a non-competitive and performance-based festival environment, by prioritizing participation without a competitive nature. Games should be held as a team and in solidarity. Games are selected according to the conditions of the region. If necessary, new games can be selected so that there is no problem in terms of compatibility. A leader board is created for victories. The award ceremony is held in a general way after the event ends. Participating students are honoured. Those who do not participate for other years are encouraged. There should be no individuality in the games, it should be emphasized that they are successful as a team. The lack of studies on IFET games in our country and the fact that the views of classroom teachers on IFET games have not been examined constitute the starting point of the research. From this point of view, the aim of this research is to determine the opinions of the classroom teachers who participated in the IFET games about this practice.

For this purpose, answers to the following questions were sought:

- 1- According to the classroom teachers who implement/conduct IFET, what are the contributions of this practice to the students?
- 2- According to the classroom teachers who implement/conduct IFET, what are the contributions of this practice to the teaching process?
- 3- According to the classroom teachers who implement/conduct IFET, what are the contributions of this practice to the school?
- 4- According to the classroom teachers who implement/conduct IFET, what are the problems encountered regarding this practice?

5-What are the suggestions of the classroom teachers who implement/conduct IFET regarding this practice?

Method

This research was conducted using the phenomenology design, which is one of the qualitative research methods. The study group of the research consisted of 20 classroom teachers working in the Tarsus district of Mersin province, who participated in the IFET games in the 2021-2022 academic year and volunteered to participate in the research. A semi-structured interview form was created to collect data for the research. The interview form included questions about demographic information and IFET practices. In the interview form, questions about the benefits of IFET applications to students, lessons, teachers, schools' and society, the problems encountered, and suggestions for improvement were included. The interviews were recorded on a voice recorder with the permission of the teachers. Then, transcripts of the audio recording files were created. 20 classroom teachers who participated in the interview were named in the data set by giving codes as SÖ1(Classroom Teacher 1), and SÖ2 (Classroom Teacher 2). The data were evaluated by descriptive analysis method.

Findings

In the interviews, all of the other classroom teachers, except one teacher, stated that IFET games had a positive effect on students. Teachers, these contributions to students; They pointed out that the physical, social-emotional and academic aspects.

All teachers stated that IFET games contributed positively to the curriculum. Teachers stated that the application increased their dominance of the curriculum and increased participation, order, discipline, focus, and motivation in the lessons.

It has been highlighted that the teachers stated that the IFET games have positive contributions in many areas such as the recognition of the school, the creation of a positive climate, the increase in success, and the observance of the rules.

It has been revealed that teachers mostly indicate physical inadequacies with regard to the problems encountered in IFET games. In addition, teachers also expressed problems such as inadequacy of their knowledge about this activity, unwillingness to participate in the activities and not finding enough time to prepare for the activities.

The teachers stated that the practice should be continuous. They also emphasized the suggestions for further development of the knowledge and skills of the teachers about the activities, the design of appropriate physical spaces, and the provision of tools and equipment.

Discussion & Result

In this research, almost all of the participating teachers stated that IFET games have positive effects on students physically, socially-emotionally, and academically. This finding is in parallel with the results of other studies. Research results have also shown that IFET games make significant contributions to the teaching process and school. The teachers reported that the students participating in the implementation increased their focus, interest, participation, motivation, order, and discipline. They also contributed positively to many issues such as the recognition of the school, the development of team spirit, the formation of a positive climate, the increase in success, the observance of the rules, and the increase in interest in sports. These findings are in line with the relevant literature. Classroom teachers stated that the most important problem they encountered while preparing for IFET games was physical inadequacies. The first of these is the lack of tools and equipment. This finding obtained in the study is similar to the results of many studies conducted in different years on the OFE course. The classroom teachers who participated in the research pointed out the importance of IFET games. They highlighted the importance of making IFET games continuous, designing appropriate physical spaces to solve problems, and providing tools and equipment. In addition to these, they suggested that the knowledge and skills of the teachers about the games should be developed more, the teachers participating in the games should be rewarded and the parents should be informed about the subject. Other studies have also shown that classroom teachers have developed similar suggestions for the elimination of the problems encountered in the OFE course.

Recommendations

Based on the research results; it is recommended to maintain the IFET implementation, to improve the physical areas of the schools in order to achieve the goals of the implementation, to provide in-service training about games, to reward the participating teachers to increase their motivation, to inform the parents about the implementation and to make arrangements to ensure the participation of students with special educational needs (SEN). In addition, the views of other stakeholders (administrators, students and parents) regarding IFET games can be examined.